

A műszaki és természettudományi egyesületeket tömörítő szövetség részéről dr. Jéki László főtítkárhelyettes üdvözölte a közgyűlést. Szavait hátrább közöljük. A külföldi vendégek szokottnál szerényebb részvételén a világszerte általános gazdasági visszaesés mutatkozott. Mindössze a lengyel Mérnökök és Technikusok Szövetsége, a Stájer Erdészeti Egyesület és a Bajor Erdészeti Egyesület képviseltette magát két-két fővel. Köszöntéseikből kicsendülően is már régi, jó kapcsolataink folytatódtak ezzel.

Az ünnepi alkalom, a rendkívül szűkre szabott idő a közönség sorából felkíváncozó hozzászólásokat nem tette lehetővé. Egyedül a faipar köréből hangzott el egy rövid köszöntő az elsőnek képzett faipari mérnökök részéről. Ezzel a közgyűlés be is zárult, rövid szünet után kezdődött az egyetem nemzetközi tudományos ülészaka.

DR. HERPAY IMRE:

KÖZGYŰLÉSI MEGNYITÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület vándorgyűlését és a Faipari Tudományos Egyesület elnökségi ülését együtt tartjuk meg, ezzel is bemutatva egymásra épülő szakmáink szoros kapcsolatát és érzelmeink azonosságát, amellyel a két egyesület eljött most Sopronba, hogy köszöntse a jubiláló egyetemet. Szabad legyen először a vándorgyűlést bevezetnem.

Ennek a vándorgyűlésnek jelszava lehetett volna: „*amilyen a felsőoktatás, olyan az ágazat jövője.*” A történelmi példák közül ki lehet emelni azt a folyamatot, amely kezdődött a tanári kar megújításával *Kaán Károly* intézkedései nyomán, folytatódott annak a kb. 20 évfolyamnak a kibocsátásával, amelyet ez a tanári kar oktatott, és befejeződött hazánk erdőterületének másfélszeresére és a fakészlet kétszeresére való emelésével, amelyet túlnyomórészt ez a 20 évfolyam végzett el, vagy irányított.

Világosan fel lehet ismerni és nyomon lehet követni a felszabadulás utáni erdőgazdálkodásban azoknak a haladó elveknek a megvalósulását, amelyeket ez a tanári kar oktatott, és amelyek új tartalommal gazdagodva és megújulva ma is időszerűek. A felsőoktatás meghatározó szerepét bizonyítja fordítva, hogy amit rosszul, vagy hiányosan oktattak, azzal volt a legtöbb probléma az üzemi gyakorlatban.

Semmi sem homályosíthatja el azonban azt a tényt, hogy itt mindig olyan alapokat kaptak leendő szakembereink, amelyek képessé tették őket a szakmában és szakmán kívül is az új ismeretek befogadására és a régiek továbbfejlesztésére. *Itt régen megvalósult a sokoldalúan konvertálható ismeretek oktatása.* Az egyetem akkor fog jó úton járni, ha az ismeretek arányainak megtartásával a tartalom és az oktatási forma megújítására törekszik, ahogy ez az egyesületben folyt vitából is kitűnt. A felsőoktatás elsődlegességét mutatja az is, hogy egyesületünk csak akkor jöhetett létre — 58 évvel a *Wilckens* vezette intézet felállítását után —, amikor az alma mater már elegendő szakembert bocsátott ki.

Ha elfogadjuk, hogy amilyen a felsőoktatás, olyan az ágazat jövője, akkor az erdészetnek, és vele a társadalmi szervezetének, az egyesületnek legfontosabb feladatai közé tartozik, hogy féltő gonddal őrködjön a felsőoktatáson.

Egyesületünknek alapszabálya szerint elő kell segítenie az erdőgazdálkodás fejlesztését. Jól szolgálja ezt a célt a felsőoktatás támogatása. Ne engedjük, hogy céltudatos rágalomhadjáratok befeketítsék és egyes emberek miatt megalázzák magát az eszmét, az alma matert, amely a folytonos megújulást a folyamatosságot, a töretlen fejlődést, az összetartó érzelmeket, a politikailag és gazdaságilag pozitív irányú társadalmi erőt megalapozó helyet kell, hogy jelentse. Elvont, összetett és felemelő eszméjét nem rombolhatják szét az eszméhez méltatlan személyek és jelenségek, mert ez ágazatunknak és ezen keresztül az egész társadalomnak súlyos kárt fog okozni.

Lehetnek a hatalmi harcban megtévedt kollégáink, lehetnek nem megfelelő oktatók, lehetnek elavult fejezetek, lehetnek rosszul oktatott tárgyak, de mindez nem lehet ok arra, hogy az alma mater becsülete megkopjon, a jövőbe világitó fénye elhalványuljon. Az egyesületnek, amely az erdőszettel azonosult szaktársadalom, azon kell örködnie, hogy az oktatás mind erkölcsileg, mind szakmailag magas színvonalú maradjon. Az egyesület — ha az erdőgazdálkodás fejlesztését kívánja szolgálni —, csak ilyen szemlélettel foglalkozhat egyetemünk problémáival. *A közönség véleményének nagy ereje segítsen kijavítani a hibákat, de ismerje el a közvélemény a jó eredményeket is és segítsen hozzá a töretlen fejlődéshez!* Súlyos tévedés lenne, ha az egyesület, vagy szaktársadalmunk bármely csoportja, vagy képviselője sértettség, vagy bármely más ok miatt kárörömmel szemlélné a problémáival küszködő alma matert, és nem sietne segítségére.

Amikor a felsőoktatás jövőt meghatározó szerepéről beszélünk, *nem feledkezhetünk meg a technikusokról és a szakmunkásokról sem.* A mérnök csak velük együtt, egy közösségben tud alkotni, a jó felsőoktatás hatékonysága csak akkor van meg, ha az oktatás minden lépcsője rendben van. Szeretném most erről a helyről is *üdvözölni a centenáriumát ünneplő átoszthalmi Erdészeti Szakmunkásképző Intézetet*, ahonnan 100 év alatt olyan sok jó, becsületes, lelkiismeretes szakember került ki. Kívánom, hogy továbbra is sikeresen munkálkodjanak, mert ők is jövőnk zálogát jelentik. Egyesületünk — mint az MTESZ többi egyesülete is — a műszaki értelmiség, a mérnökök és technikusok egyesülete. Mégis örülünk, hogy tagjaink sorában megjelentek a munkásosztály képviselői, a szakmunkások is, mert tudjuk, hogy a szakmai közvéleményt regisztráló és alakító egyesület csak akkor fog jó úton haladni, ha állásfoglalásaiban összhangban van velük. Az utóbbi időben egyre több olyan tagunk van, akik valamilyen specialisták és ma már hozzánk tartozónak tekintjük őket, akik velünk együtt munkálkodnak az erdőszet felvirágoztatásán. Ilyenek a gépészmérnökök, a gépésztechnikusok, a közgazdászok és más specialisták. Ha azt mondjuk, hogy az erdőszeti felsőoktatás meghatározza az ágazat jövőjét, akkor azt is hozzátehetjük, hogy csak velük együtt haladva érhetünk el igazán jó eredményeket.

Igyekeztem néhány legfontosabbnak látszó gondolatot kiragadni azok közül, amelyek a szakma társadalmi szervezetének és az egyetemnek a viszonyát meghatározzák. Mindennél fontosabb azonban az a jó, baráti légkör, amelyben az erdőszet társadalom és az egyetem alkotó kölcsönhatásban van. Az a baráti légkör, amely a mi különleges szakmaszeretetünkől táplálkozik, és amely ide vezetett bennünket, hogy együtt ünnepeljünk a jubiláló egyetemmel.

Az egyesület köszönti az egyetemet, az alma matert, akivel együtt haladunk szocialista jövőnk szép távlatai felé!